15/02/2020

Η Θεία Ευχαριστεία στην άκρη του κόσμου, φλέγει και συγκινεί

/ Ορθόδοξες Προβολές

“Σχεδόν μια μέρα ταξίδι. Ο δρόμος κακοτραχαλος, τα στομάχια μας σφιγμένα. Οι αντοχές ελάχιστες. Άφιξη σε ένα από τα πιο απομακρυσμένα χωριά της περιοχής. Ένιωσα τόσο μικρός για την όλη κούρασή μου. Η λαχτάρα αυτών των ανθρώπων, τα πύρινα μάτια τους, τα διψασμένα σώματα για Θεία Κοινωνία, για μετοχή σε Αυτό που λόγω απόστασης το απολαμβάνουν μια φορά το χρόνο, ήταν αισθητά παντού.

Μια γυναίκα έφερε ένα κακοζυμωμένο, ανισόπεδο, πρόσφορο, το οποίο όμως ήταν ότι πιο σπουδαίο θα προσκόμιζα ποτέ. Το αλεύρι άγνωστο στην περιοχή, κι όμως βρήκε, το νερό δυσεύρετο, είδος πολυτελείας, κι όμως βρήκε καθαρό. Ένα παιδί διυλίζει το λασπόνερο μιας λακούβας με αλλεπάλληλα στρώματα από ύφασμα. Ελάχιστα θολό, εξαιρετικά καλύτερο από ότι πίνουν.
Βουρκώνω, αυτοί οι άνθρωποι προσφέρουν πραγματικά το καλύτερο στον Βασιλέα των όλων, από το υστέρημά τους, εγώ τι κάνω.
Ευλογητός ο Θεός… Σύντομος Όρθρος και αμέσως Θεία Λειτουργία. Το φως γύρω λιγοστεύει, το να θερμάνει κάνεις νερό για το ζέον, αχρείαστο μια και η θερμοκρασία περιβάλλοντος είναι πάνω από 50 βαθμούς. Μετάληψη, Απόλυση και αντίδωρο στο σκοτάδι. Δεν διέκρινα πολλά πάρα μόνο υγρά μάτια και κόμπους από δάκρυα”.

Διηγείται ο Θεοφιλεστατος Επισκοπος Τολιαρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος